

IZ VSEBINE:

- OSEBNI DOHODKI
FUNKCIONARJEV
- MIXOMATOZA — VELIKA
NEVARNOST KUNCEV
- DRUŽBENE DENARNE
POMOČI OTROKOM
- IZJEMEN LIKOVNI
DOGODEK

URIP

glasilo socialistične zveze delovnega ljudstva

OKTOBER 1986

ŠT. 98

V slogi je moč

Prelepo naše Kozjansko nas velikokrat vzpodbuja k razmišljanju kako in kaj bi to lepoto tudi koristno uporabili, pri tem pa jo ohranili. Res je, da pravijo, da je industrija tista, ki nosi napredek, boljše in lepše življenje. Ali je to res? Kadar govorimo o gospodarskih uspehih ali neuspehih vedno prvo obravnavamo industrijo, in skoraj sramežljivo potem še spregovorimo besedo ali dve o kmetijstvu, njegovih možnostih in težavah, čeprav je hrana tista, ki jo vsi potrebujemo in nam nič ne pomaga, če ob najmodernejših dosežkih lahko od lakote umremo. Saj velikokrat pravimo, da je naša dolžnost organizirati kmetijsko proizvodnjo tako, da bomo zadostili potrebam po hrani v naši republiki.

Krivični bi bili, če bi trdili, da nismo nič storili. Veliko je naredil naš glavni proizvajalec — kmetijski kombinat od uvajanja novih tehnologij v lastni proizvodnji, do pospeševanja in vključevanja kooperantov. Veliko so naredili tudi posamezni kmetijski proizvajalci, saj najdemo pri mnogih uspešno, sodobno in ekonomično proizvodnjo. Tudi melioracije so bile uspešne. Pa gozdne poti in druga prizadevanja gozdarjev. Toda ali je to dovolj? Verjetno ne!

S kmetijstvom — njegovimi problemi, sodobno tehnologijo, ekonomiko, socialnimi problemi itd. naj bi se ukvarjali mnogi. Kdo? Nekaj smo jih že našli: kombinat, pa sami kmetijci, gozdarji, veterinarji, toda tu so še drugi sveti za kmetijstvo, skladi za intervencije v kmetijstvu, zemljiška skupnost, inšpekcijske službe, pospeševalna služba, razne komisije in naj ne bodo užaljeni, da jih nismo našli, morda bi le omenili, da tudi izobraževanje kmetijskih proizvajalcev mora odigrati svojo vlogo. Naravnost presenečenje vzbuja množica vseh, ki naj bi se ukvarjali s kmetijstvom. Toda pri tem se nas polašča čuden občutek, da hodimo po različnih poteh, eden mimo drugega in zato tudi izostaja tisti učinek, ki bi ga skupno delo lahko imelo. Verjetno je pred nami pomembna naloga, povežimo se, naredimo skupen plan razvoja v naši občini, vključimo vse faktorje od naravnih pogojev, tržišča in kadrov. Najdimo skupen jezik pri delu, potem pa veselo in smelo pristopimo k delu in realizaciji, da ne bomo rekli tako kot so nas nekoč v šoli učili: »Naš oče hodi na seje, le kaj tam neki seje?« Prvo bomo sejali, toda potem pa naj sledi setev v brazdo in v novi pomladi, bo v novi jeseni obilna žetev, ki jo bomo združeni veselo pripravili v naše kašče. Kozjanskemu pa bomo dali pogled v bogato bodočnost.

N. C.

Kako zadržati ZMDA Kozjansko

Kljub temu, da smo v Sloveniji za tekoče srednjeročno obdobje opredelili osnovne vsebinske in organizacijske cilje na področju mladinskega prostovoljnega dela, še to ne pomeni, da se bodo skozi nemoteno odvijale.

V tem trenutku nas mora predvsem zanimati perspektiva akcije Kozjansko, oziroma kaj vse je potrebno napraviti, da si bo akcija z zavidačo tradicijo po-

koordiniranje, vodenje in usmerjanje in zaupanje med občinami Šentjur, Sevnica in Laško. Predvsem v času velike investicijske dejavnosti, ki jo izvajamo v naselju Šentvid z namenom odpraviti slabe bivalne pogoje, se ob znanih vsakoletnih težavah odpirajo nova vprašanja. Eni razmišljajo, da nam pomoč mladih ni več potrebna, ker ni ekonomske upravičenosti in, da je

novno pridobila ugled ne le v statističnih pokazateljih, ampak še v marsičem drugem. V mislih imam kot eno najbolj perečih vprašanj, kako zagotoviti primerne bivalne pogoje v brigadirskem naselju ter pestrejšo in bolj smotrno delovne programe. Ob tem ne kaže zanemariti kvaliteto in razvoj vidikov kot so:

naselje s svojimi funkcionalnimi zmogljivostmi premalo izkoriščeno (le 3 mesece v letu dni) ter, da se vanj ne spleča vlagati in podobno. Drugi poudarjajo nujnost posodobitve doma in objektov in večjo samoiniciativnost in odgovornost občinskih struktur do naselja, delovišč in programov bivanja in usposabljanja mladih brigadirjev. Tisti, ki tako razmišljajo se zavedajo, kako pomembno je mladinsko prostovoljno delo ohraniti ne le iz vidika bratstva in enotnosti. Tako pa dopuščamo, da se predvsem neformalno širijo ugibanja o smislu akcij, nihče pa ne čuti dovolj poguma in sposobnosti, da bi vse te vročekrvne diskutante poklical skupaj, jim povedal kaj za nas akcija je in bo ter jim vljudno ponudil prostovoljno sodelovati pri organiziranju dela in življenja na bodočih akcijah Kozjansko.

Morda se sliši smešno takšno razmišljanje, toda že letos nam je potrebna organizirana aktivnost pri vseh tistih, ki so povezani z akcijo Kozjansko in da obudijo svojo obveznost.

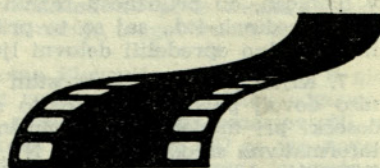
Teden domačega filma tudi v Šentjurju

V letošnje dogajanje Tedna domačega filma se vključuje tudi Kulturna skupnost Šentjur. Ena izmed premier izven Celja bo namreč v Kulturnem domu Šentjur. To bo filmska kriminalka po scenariju Pavaa Pavičiča in v režiji Zorana Tadiča **SANJE O ROŽI**, z imenitno igralško zasedbo:

Rade Šerbedžija, Fabian Šovagovič, Iva Marijanovič, Ljubo Zečević, Anja Šovagovič in drugi.

Film je na letošnjem filmskem festivalu v Pulju prejel nagrado Milton Manaki, to je nagrada jugoslovanske kritike kot najboljši film na festivalu.

Sanje o roži si bo šentjursko občinstvo lahko ogledalo v **SOBOTO, 8. NOVEMBRA OB 19. URI**. Po projekciji se bo predstavila tudi ekipa ustvarjalcev filma.

14. TEDEN DOMAČEGA FILMA

Pričakujemo veliko zanimanje za ogled filma in srečanje z njegovimi avtorji, zato pozivamo osnovne organizacije sindikata in kulturne animatorje v OZD, da organizirajo nakup vstopnic za svoje delavce.

Vstopnice lahko kupite pri ZKO Šentjur, Titov trg 5, tel. 741-031.

Poleg Kulturne skupnosti Šentjur je predstavitev filma v okviru TDF omogočil INGRAD Celje, TOZD GO Šentjur.

VABLJENI!

Mirko CANDER

Od tu in tam

— V petek, 31. 9. 1986 je bila v Kulturnem domu Šentjur gledališka predstava Smrt predsednika hišnega sveta v izvedbi amaterskega gledališča Zelezar iz Stor. Peščica obiskovalcev je predstavo toplo sprejela, vprašanje je le, zakaj je med Šentjurčani tako malo zanimanja za gledališče v domačem kraju. Škoda, pa se včasih tako postavljamo, kako smo kulturni.

— V nedeljo 12. oktobra so se iz madžarskega SZEGEDA vrnili pevci moškega pevskega zbora Skladateljev Ipavcev Šentjur. Pevci so bili gostje mešanega pevskega zbora Crkel Ferenc. Sodelovanje med obema zboroma poteka že skoraj 10 let, to pa je drugi obisk našega zbora v Szegedu.

— V soboto, 18. oktobra, je praznovala svoj krajevni praznik Krajevna skupnost Loka pri Zusmu. Ob tej svečanosti so odprli novo asfaltirano cesto Loka—Žamerk ter podelili priznanja krajevnih skupnosti najbolj aktivnim občanom in posameznim organizacijam.

ZANIMIVA RAZSTAVA

Pokrajinski komite za SLO in DS ter Uprava za notranje zadeve Celje sta 21. oktobra organizirala v prostorih doma JLA v Celju zanimivo razstavo na temo: »Narodna zaščita v obdobju NOB in revolucije na Slovenskem«.

Razstava je vsebinsko zelo bogata in prikazuje obširen pregled NZ od ustanovitve do povojnega obdobja, njeno delo v posameznih regijah ipd. Obiski so bili organizirani pod strokovnim vodstvom. Razstavljeni eksponati so vzbudili veliko zanimanja med obiskovalci.

G. K.

Šentjurski portret

Alojz SENICA je eden izmed najbolj zvestih kmetov kooperantov kmetijskega kombinata. Njegova kmetija obsega 10 h obdelovalne zemlje in je specializirana, predvsem za pitanje govedi in proizvodnjo mleka.

Delo na kmetiji je naporno. Alojzu pomaga žena in hčera, ki obiskuje četrti letnik srednje kmetijsko živilske šole, sinova Branko in Slavko, ki je zaposlen kot pospeševalec v kmetijskem kombinatu.

Alojz SENICA je zvest kmetiji, delo na njej mu vzame zelo veliko časa. Poleg tega se aktivno ukvarja z družbenopolitičnim delom. Dolga leta je bil član izvršnega

sveta skupščine občine, zadolžen za področje kmetijstva ter za proizvodnjo hrane. Alojz je vnet borec za boljše pogoje dela in življenja kmetov, saj sam pravi: »Izvršni svet je v glavnem podpiral politiko kmetijskega kombinata za večjo proizvodnjo hrane. Težave so bile v intervencijskem skladu za kmetijstvo. Sredstva, ki se zbirajo v tem skladu, so od osebnih dohodkov zaposlenih v naši občini ter od republike in regije. Moram poudariti, da kmetijski proizvajalci — kooperanti nismo bili najbolj zadovoljni, ker smo ta sredstva dobivali v obliki premij. Borimo se, da se nam ta sredstva priznajo v ekonomski ceni proizvodov.«

Na kmetiji Alojza SENICE iz Pankvice 7, se letno proizvede 4500 kg mesa in 23.000 litrov mleka. Trenutno ima v hlevih 35—40 krav in pitancev, silira okoli 3 ha koruze, 1 h pa pšenice. Njegova dopolnilna kmetijska dejavnost sta še sadjarstvo in vinogradništvo. Lani je proizvedel 30 ton kisle repe.

Večino proizvodov Alojz plasira na trg preko temeljne organizacije kooperantov pri kmetijskem kombinatu.

Bil je tudi večletni predsednik združenega sveta in trenutno je podpredsednik centralnega delavskega sveta.

Za svoje dolgoletno delo je dobil priznanje združne zveze Slovenije ob 100-letnici združništva, medaljo zaslug za narod in srebrni znak OF. Goce Kalajžiški

STALIŠČA IN PREDLOGI ŠTABA ZA MODERNIZACIJO BOLNIŠNICE V CELJU OBČINE ŠENTJUR PRI CELJU Z DNE 20. 10. 1986

Modernizacija bolnišnice

1. Štab za modernizacijo bolnišnice je pri oceni aktivnosti uresničevanja programa modernizacije celjske bolnišnice upošteval informacije o poteku modernizacije v času od 1. 1. do 30. 8. 1984, kakor tudi druge vire informacij, ki se nanašajo na dosedanje opravljeno delo pri modernizaciji bolnišnice v Celju po letu 1977. Pri dosedanjih modernizacijah je bilo vloženo ogromno političnega in strokovnega napora ter znanja, kakor tudi združeno veliko družbenih in tudi individualnih sredstev. Ta prizadevanja so prispevala k temu, da je doslej izvedeno pet od deset planiranih faz modernizacije bolnišnice, katerih izvedba je bila nujna, tako za opravljanje dejavnosti v sedanjih in še posebno v novo zgrajenih prostorih bolnišnice. Vse to pa je hkrati tudi velika družbena obveza za nadaljevanje modernizacije bolnišnice v Celju v tem srednjeročnem obdobju ter na tej osnovi ustvarjanja takšnih pogojev in kvalitete izvajanja zdravstvenih storitev hospitalne ter specialistične dejavnosti, ki jih naši delovni ljudje in občani ob tem tudi pričakujejo.

2. Štab je seznanjen, da še doslej ni v celoti izvedena dogovorjena naloga — izvedba enega delovnega dne — za modernizacijo bolnišnice v občini Šentjur pri Celju, zato v celoti predlaga in priporoča vsem organizacijam združenega dela in drugim organizacijam in skupnostim, da to čimprej opravijo. To je toliko pomembnejše, ker dogovorjeni delovni dan za modernizacijo bolnišnice v letu 1986 ne pomeni povečevanja obveznosti družbenopolitičnih skupnosti za modernizacijo bolnišnice v Celju, marveč pomeni, da se na tej osnovi zagotovi tista sredstva, katera z družbenim dogovorom ni možno zagotoviti do višine 1 % od BOD. Ta višina oz. obveznosti opredeljene z družbenim dogovorom, s katerim je že tudi predvidena morebitna potreba po združevanju sredstev na drugih osnovah, med katerimi je tudi en delovni dan. Po dosedanji oceni se z družbenim dogovorom združuje približno med 78 do 85 % letno predvidenih sredstev. Štab predlaga, da se povečajo aktivnosti na razgovorih z vsemi DPO in vodstvi OZD za izvedbo navedene naloge. Ker smo vse leto v zelo težavnem ekonomskem stanju, je že v prvi polovici letošnjega leta politično operativni štab za modernizacijo bolnišnice Celje na nivoju celjske regije, skupaj s stališči medobčinskih svetov DPO in sveta občin celjskega območja sprejel pobudo, da se sredstva iz naslova enega delovnega dne na nivoju regije oz. po občinah združujejo takole: do konca prvega polletja do višine 1/3, do konca 9-mesečja 2/3 in do konca leta v celotni obveznosti, s pripombo da naj bi v zadnjem kvartalu ta sredstva združevali delovni ljudje iz namenskega delovnega dne v tistih DO, ki so v najtežji ekonomsko poslovnih situaciji.

3. Štab predlaga, da o informaciji o modernizaciji bolnišnice razpravljajo tudi delegati v zboru združenega dela občinske skupščine ter da se ta obveznost opredeli v programih nalog skupščine, DPO in drugih ter da SZDL v frontnem sestavu permanentno spremlja uresničevanje tako zastavljenih programskih nalog. Hkrati predlaga, da v vseh OZD v občini Šentjur opravijo ta dogovorjeni delovni dan do konca tega leta in sredstva prenakazujejo na ustrezni ŽR pri zdravstveni skupnosti v Celju.

4. Svet ponovno predlaga in priporoča vsem skupščinam SIS v občini Šentjur pri Celju, da se odpovedo prihodkom iz naslova enodnevnega namenskega delovnega dne z modernizacijo bolnišnice ter, da ta sredstva v celoti nakažejo na ŽR za modernizacijo bolnišnice v Celju. Sklepe o tem sprejmejo skupščine SIS na svojih prvih sejah, seveda tiste, ki še tega niso storile.

5. Ker se z uresničevanjem DD za modernizacijo bolnišnice, po dosedanji oceni uresničevanja tega dogovora, kaže da bo tudi v naslednjih letih tega srednjeročnega obdobja letno zaostajanje prihodkov v odnosu do planirane obveznosti, to je 1 % ob BOD, štab predlaga, da vse organizacije združenega dela in druge organizacije ter skupnosti predvidejo z letnim delovnim koledarjem tudi obveznosti enega delovnega dne za modernizacijo bolnišnice. Štab bo sproti spremljal obseg združenih sredstev po družbenem dogovoru, kar se uresničuje v ceni zdravstvenih storitev, ter nastale obveznosti, katere bo potrebno združevati na načine, med katerimi je naveden en delovni dan predvsem z vidika, da bi vsako leto v celoti realizirali obveznost opredeljeno z dogovorom in, da ne bo prišlo do večjega preseganja teh obveznosti ali premalo združenih sredstev v ta namen.

6. Hkrati štab tudi v prihodnje podpira, da se združuje tudi prihodke za modernizacijo bolnišnice, ki jih individualne in tudi druge pravne osebe namensko nakazujejo, pa naj si bo na osnovi zadovoljstva zastran kvalitete zdravstvenih storitev in nege pacientov v bolnicah, ob priložnosti raznih slovesnostih v DO ali v individualnih sredinah itd., saj so to prihodki oz. nakazila, za katere so se individualno opredelili delovni ljudje in občani.

7. Kljub velikim obveznostim pa delovni ljudje v OZD vendarle niso dovolj pogosto in celovito seznanjeni z vsemi prizadevanji in dosežki pri modernizaciji bolnišnice v Celju. Zato se predlaga, da informativna sredstva kot so NT, RC in tudi drugi med svojimi informacijami uvrstijo tudi gledanja občanov, iskalcev storitev na eni strani ter da se tekoča vsebinska poročila vsaj nekajkrat na leto posredujejo OZD oz. podpisnicam dogovora. Posebej štab sprejema stališče, da je nujno, da se osebe zdravstvenega centra in TOZD

zdravstva udeležuje na širših razgovorih delavcev v večjih OZD na njihovih zborih ter, da tudi s strokovno medicinskega in širšega družbenega vidika delavcem pojasni in utemelji kvaliteto in pomen na področju zdravstva, ki jo ima oz. jo bo imela pridobitev dokončanja te bolnišnice.

vdi alnihvnonivojihordgovceniatxrdgovc

8. Podpira se predlog izvršnega sveta Celje, ki se nanaša na pravčasno opredelitev investicijskih nalog ter popolne dokumentacije za leto 1987 in, da zanj v skladu s 4. členom zakona o pogojih za izplačila za določene negospodarske investicije pridobi ustrezno soglasje.

9. Tudi v prihodnje pričakujemo, da bomo usklajevali tekoča ali širša skupna prizadevanja ter spodbude pri nadaljevanju modernizacije bolnišnice v okviru sveta občin, ki naj bi skrbel tudi za celovito uresničevanje dogovora na območju regije.

Štab za modernizacijo bolnišnice

O usposobljenosti bodočih kadrov

Smo v času, ko si v družbi prizadevamo obnoviti vzgojno izobraževalne programe na srednji stopnji. Ker smo šele sredi dela, je v tem trenutku težko ugotovljati, v koliki meri nam bo uspelo vzgojne vsebine prilagoditi zahtevam, ki so v javnosti sprožile vrsto žolčnih razprav. V ta sklop sprememb prav gotovo sodi tudi proizvodno delo — delovna praksa in pripravništvo. Ker se ta del vzgojno izobraževalnega procesa odvija neposredno v organizacijah združenega dela, bi bilo zanimivo spoznati, kako je s to zadevo v gospodarstvu naše občine.

Do sedaj se je s to problematiko javno spopadala le skupnost za zaposlovanje, ki pa s svojimi ugotovitvami in priporočili verjetno ni dovolj motivirala združeno delo. V mislih imam vsebino programov, enakomerno razporeditev učencev po OZD, usposobljenost inštruktorjev in mentorjev, nagrajevanje itd. Ker pogrešamo celovito oceno stanja na tem področju, menim da je mesto za razreševanje tega družbeno pomembnega vprašanja v Socialistični zvezi — predvsem iz razloga, da ne bi tudi na tem področju dela in življenja preveč zaostali.

Mirko ČANDER

OBLIKOVANJE OSEBNIH DOHODKOV
FUNKCIONARJEM SKUPŠČIN OBČINE, IZVRŠNIH SVETOV
IN DRUŽBENOPOLITIČNIH ORGANIZACIJ

Osebni dohodki funkcionarjev

V letu 1985 je bil v SR Sloveniji sprejet DD o skupnih osnovah in merilih za oblikovanje in delitev sredstev za OD funkcionarjev SRS. S tem dogovorom so določene skupne osnove in merila za oblikovanje in delitev sredstev za OD funkcionarjev v organih družbenopolitičnih skupnosti, DPO ter v SIS v SRS. Na teh osnovah je zagotovljeno usklajeno vrednotenje dela funkcionarjev in določanje njihovih osebnih dohodkov v skladu z načelom delitve po delu (opredeljeno z dogovorom). Pripomniti velja, da se po navedenem dogovoru oblikuje OD funkcionarjev, za katere je s temeljnim aktom — Ustavo, Statutom, SaS — opredeljena določena omejitev ponovne izvolitve oziroma imenovanja, ta omejitev pa ni predvidena za funkcionarje pravosodnih institucij.

Osebni dohodki funkcionarjev se določajo na podlagi družbenega vrednotenja del in nalog, ki jih funkcionar opravlja v okviru določene funkcije in njegovega delovnega prispevka k uresničevanju funkcij organa, organizacije oziroma skupnosti. Za doseganje navedenih ciljev pa je seveda najpomembnejši kadrovski postopek — pomeni evidentiranje ter kadrovanje na prevzem konkretnih funkcij, to je takšnih kadrov, ki bodo zaupane naloge kar najkvalitetneje in učinkovito uresničevali.

To toliko bolj, če upoštevamo, da se dela in naloge v okviru posamezne funkcije vrednotijo takole:

- a) družbeni pomen del in nalog, ki sestavljajo vsebino funkcije
- b) zahtevnost ter obseg del in nalog
- c) neposredna družbena odgovornost za opravljanje del in nalog.

Velik pomen pri oblikovanju višine OD funkcionarjev pa temelji na tem:

— ali gre za takoimenovano kreativno delo, kjer gre za pretežno odgovornost za oblikovanje politike v okviru organa, organizacije ali skupnosti

— ali temelji opravljanje funkcije na delih in nalogah, kjer gre pretežno za usmerjenost v odgovornosti izvajanja, uresničevanja politike v okviru organa, organizacije ali skupnosti.

Razlika pri oblikovanju OD funkcionarjev navedenih skupin je v tem, da se v prvo skupino uvršča funkcionarje oz. funkcije z največjim številom točk, druga skupina pa v odnosu do prve zaostaja, upoštevajoč seveda pomen posamezne funkcije, odgovornost do opravljanja le-teh itd.

Skladno z navedenim je za celotno Slovenijo opredeljenih 6 nivojev določanja števila točk — kot vrednostna razvrstitev odgovornosti ter zahtevnosti del in nalog posameznih funkcionarjev. Ni v tem zapisu namen analitičnega prikaza oblikovanja OD za vse navedene funkcionarje oz. vrednotenja funkcij. Prikazali bomo le vrednotenja del in nalog za najdolgovečnejše funkcije v občinski skupščini, IS ter DPO za celjsko območje.

Skladno z določili navedenega DD je bila izdelana takoimenovana regijska lista skupne razvrstitve funkcij, po kateri se usklajeno,

enotno oblikuje višina OD funkcionarjev po občinah celjskega območja. S to listo je opredeljeno konkretno število točk za nosilce posameznih funkcij, upoštevajoč zahtevnost del in nalog, odgovornosti za opravljanje le-teh, izpostavljenost funkcionarjev itd. Za prvo skupino, v katero so uvrščene funkcije: predsednik občinske skupščine, predsednik IS SO, predsednik OK SZDL, predsednik OK ZKS, sekretar P OK ZKS in preds. OS ZSS je določeno naslednje število točk:

Celje 800, Velenje in Žalec 780, Slov. Konjice 760, Šmarje 740, Laško, Mozirje in Sentjur pa 720 točk.

V odnosu do te višine pa so določene vse ostale funkcije po občinah, glede na odgovornost, obseg del in nalog itd., ki so vrednotene največ do višine 87 % OD navedene prve skupine ter navzdol do z dogovorom opredeljenega najnižjega števila točk, ki znaša 350. To razvrstitev opravijo občinske komisije, skladno s sprejeto enotno listo za območje regije.

Usklajevanje višine OD oz. valorizacija vrednosti točke se opravlja na osnovi ugotovljene ter ocene rasti osebnih dohodkov v gospodarstvu območja oz. občine, SRS, obračunava pa se kvartalno za nazaj. V dosednji praksi je za celotno celjsko območje sprejet enoten pristop k valorizaciji OD funkcionarjev, pri katerem se upošteva povprečna rast OD v gospodarstvu SR Slovenije. Vrednost točke je znašala ob polletju 460 dinarjev, za mesec september pa 527 dinarjev. Pripomniti velja, da preko te vrednosti ni mogoče obračunavati nikakršnih dodatnih stimulacij za delo funkcionarjev. K valorizaciji, uskladitvi OD funkcionarjev z rastjo OD v gospodarstvu se pristopi na osnovi sklepa republiške, regijske ter občinske komisije za spremljanje izvajanja DD o skupnih osnovah in merilih za oblikovanje in delitev sredstev za OD funkcionarjev v SRS, vendar se ta praviloma opravi sočasno tudi za delavce delovnih skupnosti, kjer funkcionar opravlja svoje delo.

Na tej osnovi je vzpostavljen poenoten pristop vrednotenja del in nalog funkcionarjev po občinah celjskega območja ter v SRS kot celoti. Nadejamo se, da bodo podpisnice tudi v prihodnje dosledno uresničevale ta dogovor v neposredni praksi.

Ludvik Mastnak

Mixomatoza - velika nevarnost kuncev

Leta 1952 se je pojavila prvič v Evropi in je zdesetkala kunce najprej v Franciji, nato pa se je razširila po sosednjih državah.

V oktobru se je prvič pojavila tudi na območju Sentjurske občine.

Bolezen povzroča zelo nalezljiv in odporen virus. Živali se okužijo z okuženo vodo, hrano, z okuženo opremo, odpadki ali med seboj. Bolezen lahko mehanično prenašajo tudi druge živali ali človek. Najpogostejši viri okužbe pa so insekti, zlasti še tisti, ki pijejo kri; torej komarji, razne muhe, bolhe itd. V okuženem insektu virus živi tudi do 6 mesecev in ves ta čas ta insekt lahko povzroči bolezen pri kuncu.

Človek in druge živali za mixomatozo ne obolevajo.

Bolezni znaki se pojavijo 2 do 10 dni po okužbi. Najprej se vnamejo očesne vesnice, oči se zagnojijo. Pojavijo se otekline v velikosti graha do lešnika na vekah, na smrčku, na ušesih in spolnih organih. Otekline na glavi ustvarijo tako imenovano levjo glavo. Oboleni kunc ne preneha jesti in je otožen. Pogine v 7 do 14 dnevih. Pogin pri odraslih kuncah je skoraj 100 %, mladiči lahko tudi preživijo.

Zdravljenje ni uspešno.

Brez temeljitih veterinarsko-sanitarnih ukrepov se polagoma okužijo kunce vsega področja in kunčereja zamre.

Ker je mixomatoza tako nevarna bolezen se zatira po zakonu. Vse obolele ali okužene kunce je potrebno ubiti ali neškodljivo odstraniti, opraviti temeljito dezinfekcijo ter zakopati ali zažgati okužen gnoj.

V zdravih rejah je potrebno kunce zaščitno cepiti in jih varovati pred okužbo. Z gostimi mrežami je potrebno kunce zaščititi pred insekti ter dodatno izvajati uničevanje insektov v

stajah. Vsak promet s kunci je prepovedan še šest mesecev po sanaciji zadnjega primera bolezni.

Kunčereja je v Sentjurju poleg intenzivne — industrijskereje v farmah, postala tudi množična hobi — proizvodnja. Njen družbeno ekonomski ali celo stabilizacijski pomen ni majhen. Tako smo ogroženi vsi!

IS SO Sentjur bo predpisal z zakonom določene ukrepe. Odredil bo obvezno prijavljanje kunčereje, ažurno prijavljanje vseh sumljivih primerov in takojšnje diagnostiko. Prepovedal bo vsak promet s kunci, s kunčimi kožami, odpadki in z opremo. Odredil bo obvezno cepljenje kuncev proti mexamatozi. Vendar papirji bolezn ne bodo ustavili. Le skupno temeljito delo rejcev kuncev, veterinarske službe in upravnih organov bo dalo rezultate.

Predlagamo, da:

Vsi manjši rejci kuncev takoj prekinete s kunčerejo vsaj za 12 mesecev! Vsi ostali rejci takoj registrirajte svoje reje na veterinarski postaji Sentjur! Veterinarska služba bo pri vas opravila zaščitno cepljenje in odredila ostale potrebne ukrepe. Vsak občan naj prijavi veterinarski službi vsak sum ali tudi pojav bolezni! Vsi rejci kuncev pazite, da se bodo spoštovali odredjeni ukrepi!

Cepljenje kunca stane 250 din in ga plača lastnik. Diagnostične preiskave pa so brezplačne.

Le rejci, ki bodo spoštovali predpisane ukrepe bodo v primeru pojava bolezni upravičeni do odškodnine za ubite živali.

Nepravilno ali malomarno ravnanje s kunci, ki bi povzročilo nadaljnje širjenje mixomatoze je kaznivo dejanje.

Veterinarska postaja
Sentjur

Jesen je tu in vrata kmetijske šole so se zopet odprla...

tudi tistim učencem, ki obisku jejo šolo samo v zimskih mesecih. Srednja kmetijsko živilska šola je za kmetijske regijske šole, za vrtnanje pa republiška. Vsi so lepo složno razporejeni na obe enoti: Šentjur in Medlog, mnogi pa najdejo tudi bivališče v dijaškem domu. Če se ozremo na učence iz šentjurske občine, ugotavljamo da jih je vedno več po številu, pa tudi njihov odstotek glede na vpisane učence v SKŽS je večji:

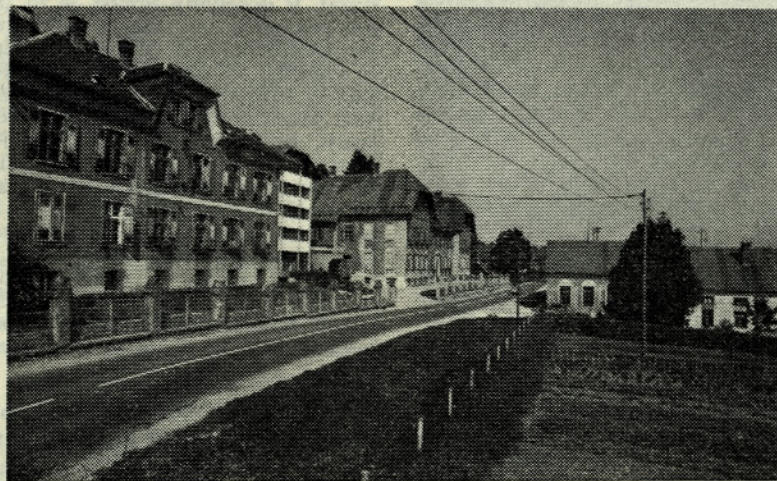
Šolsko leto	Štev. iz šteti: občine	% od vpisanih učencev
1980—81	28	4,63
1981—82	2	0,47
1982—83	55	8,99
1983—84	54	7,26
1984—85	34	4,54
1985—86	49	7,26
1986—87	58	9,45

Temu je gotovo pripomogel razvoj šole, ki se je spremenila iz nekdanje dveletne poklicne šole v tri- in štiriletno srednjo šolo, ki omogoča tudi šolanje na višjih in visokih šolah.

Toda šola ne ostaja samo pri šolanju mladine. Ze dolgo časa pripravlja voznike traktorjev in že peto leto je nosilec izobraževanja, za celjsko regijo, za tečaje za varno delo s traktorjem in traktorski priključki. Šola organizira in izvede tečaje in po uspešno opravljenem izpitu izda potrdilo. Tečaje izvajamo na šoli v Šentjurju in Medlogu in na terenu, in sicer kamor nas pokličejo. V skupini pa mora biti vsaj 20 udeležencev. Če poteka šolanje na terenu je organizator tečaja kmetijska zadruga, kmetijski kombinat, AMD ali ZSAM, izvajalec pa je šola s katero se organizator poveže.

V letošnjem šolskem letu pa bomo prvič organizirali izobraževanje po prilagojenem skrajšanem programu za odrasle kmetovalce. Namen tega izobraževanja je, da bi odraslim kmetovalcem, načelno starejšim od 24 let, takšnim, ki že imajo delovne izkušnje, niso pa mogli v mladosti v redno kmetijsko šolo, omogoči strokovno izobrazbo in dosego poklica kmetovalec oziroma kmetovalka-gospodinja. To je izobrazba, ki naj bi jo po zakonu imel vsak samostojen kmetovalec. Izobraževanje se organizira, če je v skupini vsaj 20 udeležencev izobraževanja. Kandidate zbere kmetijska zadruga, kmetijski kombinat, TOK, ki tudi skupno z zadrugo zvezo krije stroške izobraževanja. Program obsega 750 ur. Splošni predmeti so prilagojeni potrebam odraslih kmetov, medtem ko so strokovni predmeti prilagojeni potrebam posamičnih kmetijskih okolišev. Za celjsko in zasavsko regijo je nosilka izobraževanja naša šola. Organizacijo in izvedbo prilagodimo potrebam in možnostim udeležencev izobraževanja, to je predavanja so čim bliže kraja njihovega bivanja, ne na šoli, tu

le po dogovoru. Čas predavanj si izberejo udeleženci. Slušatelj, ki uspešno zaključi šolanje po programu za odrasle kmetovalce, dobi diplomu za poklic kmetovalec ali kmetovalka-gospodinja. Zanimanje za to izobraževanje je precejšnje, toda moralo bi biti pridobivanje udeležencev bolj sistematično. Tu leži naloga na pospeševalni službi, ki naj bi vse kmetovalce, ki nimajo kmetijske šole, usmerjala v izobraževanje

po prilagojenem programu za odrasle. To je študij ob delu.

Z velikim veseljem ugotavljamo, da v skladu z načrtovanim razvojem šole izboljšujemo tudi materialno osnovo izobraževanja. Šola se obnavlja, posodablja in tudi modernizira učne pripomočke. Modernizacijo z obnovo uspešno, požrtvovalno in čisto volontersko vodi že več let gradbeni odbor, ki se angažira tudi pri pridobivanju finančnih sredstev, saj lastna finančna sredstva, ki jih šola dobi od Izobraževalne skupnosti SR Slovenije ne zadoščajo, čeprav šola skuša z lastno proizvodnjo tudi pridobiti nekaj finančnih sredstev. Predvideno je, da bi naj viri za obnovo šole bili:

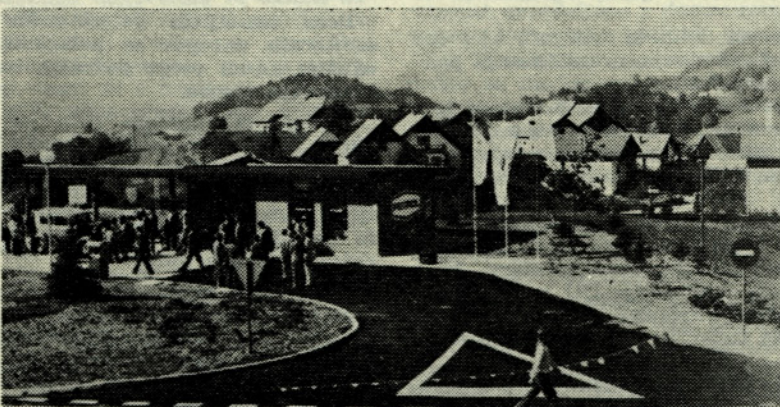
— lastna amortizacijska finančna sredstva, ki jih šola dobi od IS SRS;

— predvidena sredstva, ki bi jih prispevale organizacije združenega dela;

— prispevek občin, ki kadrujejo mladino v izobraževanje na SKŽS;

NOV BENCINSKI SERVIS

V soboto, 11. oktobra, je bila na Planini pri Sevnici krajša slovesnost ob otvoritvi novega Petrolovega bencinskega servisa. To

— sredstva iz sklada intervencije v kmetijstvu in porabi hrane;

— sredstva IS SRS in PIS za agroživilstvo.

SKŽS pa predlaga tudi namensko združevanje finančnih sredstev za obnovo, adaptacije in opremo šole.

Letos bomo prenovili v Šentjurju stavbo iz leta 1932: vodo, elektriko, kanalizacijo in tako pridobili 4 učilnice s kabineti, urajene sanitarije, garderobo z umivalnico za učenke. V Medlogu bomo uredili kanalizacijo in garderobo z umivalnico. Pri opremi bo največja pridobitev vi-deorekorder v Šentjurju in Med-

so poleg Petrola prispevali republiški zavod za rezerve, občina in krajevna skupnost Planina. TOZD Ingrad iz Šentjurja je začel gradnjo servisa letos maja in je vsa gradbena dela izvedel v predvidenem roku. Petrolov bencinski servis je stal okoli 85 milijonov dinarjev. Ta objekt je velika pridobitev za krajane Planine in njene širše okolice Petrol je poleg prodaje naftnih derivatov organiziral tudi prodajo rezervnih delov za kmetijske stroje.

Bencinski servis na Planini bo v jesenskem in zimskem času odprt od 7. do 15. ure, v poletnih mesecih pa od 7. do 17. ure.

G. K.

Mesec požarne varnosti

Kljub lansnemu preventivnemu delu gasilskih organizacij zopet ugotavljamo porast števila požarov in požarne škode. Znova smo pričali veliki požarni škodi, ki je nastala s požari, ki so bili povzročeni iz malomarnosti. Tudi otroška igra je žal tista, ki prispeva k vzroku za nastanek požarov.

Zaskrbljujoče naraščanje požarov v organizacijah združenega dela, ki predstavljajo glavni povzročene škode. Nastali pa so zaradi popuščanja požarnovarstvenega osveščanja, neodgovornosti vodilnega kadra, zanemarjanje požarne preventive in pa celo negativnega pristopa k protipožarni zaščiti.

Vse to potrjuje, da je stanje požarnega varstva še vedno odvisno predvsem od človeka. Zato moramo vse aktivnosti usmeriti v osveščanje ljudi, kolektivov in družbe kot celote. Na zavest ljudi pa lahko vplivamo le z dobro načrtovanim metodičnim in organiziranim izobraževanjem in širjenjem požarnovarnostne kulture.

Zato opozarjamo vse OZD, ustanove, zasebne obrtnike, hišne svete, lastnike zasebnih stanovanj, lastnike gospodarskih poslopij, da posvečajo vso skrb protipožarni varnosti in to:

— stalno izpravnost hidrantov in če je v hidrantnih omarah nameščena cev in ročnik ter izpravnost tega

— izpravnost gasilnih aparatov in če so le-ti ustrezni za gašenje materialov in opreme, ki se nahaja v prostoru

— da so gasilni aparati vedno dosegljivi

— počistiti razno navlako, ki je deponirana na nepravem mestu (mastne krpe in razni drugi gorljivi materiali)

— namestiti požarni pesek v ustrezne kovinske sode ali drugo kovinsko posodo

— pripraviti predavanje na temo »preprečujemo požare«

— pregledati dimna vrata, če so ustrezna in če dobro tesnijo, da ne bi prišlo do uhačanja isker

— strogo se držati dovoljene količine skladiščenja gospodinjskega plina

— upoštevati geslo: v vsako stavbo ustrezen gasilni aparat

— odstraniti vso provizorično električno napeljavo, zamenjati dotrajane električne vodnike, ki so velikokrat vzrok požara

— pogonsko gorivo (bencin, nafto, mešanico olja) mora biti v skladiščeno v ustreznih kovinskih posodah in v ustreznem prostoru

— pregledati in popraviti strelvodne naprave

— po podstrešjih odstraniti razno gorljivo navlako

— kadilce opozarjamo na odmetavanje vžgalic in cigaretnih ogorkov

— otroke opozarjati na nevarnost igranja z vžgalicami in drugimi gorljivimi predmeti

— odstraniti razne peči (alfe in podobno) od gospodarskih poslopij, ki so velikokrat vzrok za požar.

Če bomo upoštevali nekaj nanižanih opozoril in navodil ter tako delovali preventivno na vseh področjih dela in življenja, bomo preprečili marsikateri požar ali nesrečo ter tako zmanjšali velike škode, ki nastajajo ob raznih požarih.

Predsedstvo OGZ Šentjur

Delovna organizacija LI Bohor

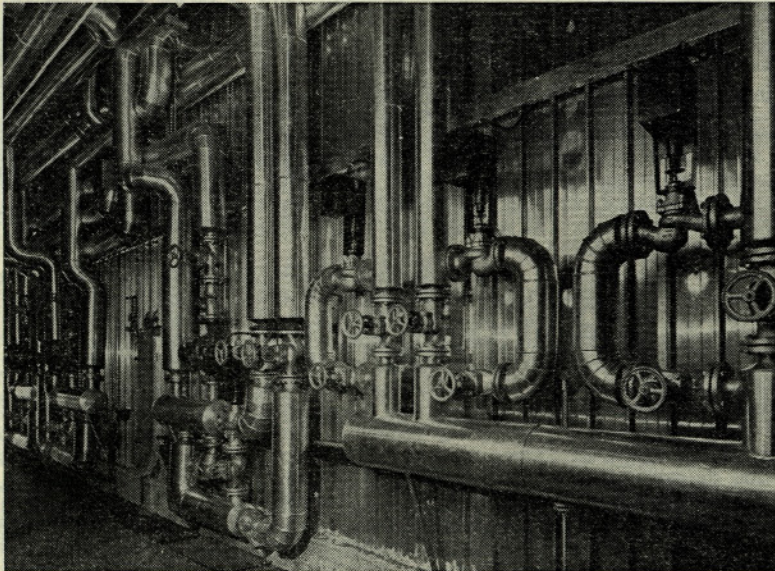
Delovna organizacija LI »BOHOR« Šentjur združuje dve temeljni organizaciji — TOZD Lesna oprema Mestnje in TOZD Zaga in furnirnica Šentjur pri Celju.

Z vlaganji v obdobju 1981—1985 smo želeli doseči predvsem naslednje:

— povečati predelavo bukovine in to višje oblike, namenjene izvozu na konvertibilno tržišče (masivno vrtno pohištvo), povečano proizvodnjo pa uskladičiti v sorazmerju z lesno maso, ki je na razpolago.

— zaokrožiti ponudbo furnirja, dvigniti produktivnost ter urediti pogoje dela (zmanjšati fizično angažiranost delavca, urejene so sanitarije, garderobe, pisarniški prostori itd.).

— ker so geološki pogoji v tem predelu Slovenije neugodni (nosilnost tal je izredno slaba), je bilo z ozirom na uvedeno mehanizacijo nujno urediti transportne poti, kanalizacijo in odprta skladišča.

I. TOZD Lesna oprema Mestnje

a) vsled pomanjkanja suhega lesa so zgrajene sušilnice rezanega lesa in to pet koomor kapacitete 85 m³ po eni.

b) zgrajena je proizvodna hala v površini 4.670 m² namenjena predvsem povečanju proizvodnje za izvoz na konvertibilno tržišče.

c) zaradi neurejene struge Lemberškega potoka je bil nadaljnji razvoj TOZD zelo problematičen. Zato je regulirano 832 m Lemberškega potoka. Na reguliranem potoku je zgrajen mehki jez, ki akumulira ca. 2.000 m³ vode, potrebne za industrijske namene in protipožarno varnost. Vzporedno z regulacijo je urejenih 17.640 m² odprtih makadamskih skladišč ter 5.892 m² asfaltiranih površin. Ob novih objektih je zgrajena zunanja in notranja hidrantna mreža.

d) zgrajena je črpalka za nafto

e) od opreme je nabavljeno:

1. Prirezovalnica — decimirnica:

Čelilnik — krožna žaga za prečni rez »BRATSTVO« Zagreb

Enolistna krožna žaga s podajalnikom »BRATSTVO« Zagreb

Tračna žaga za razžaganje desk

2. Strojna obdelava lesa:

Mizni rezkalnik »ŽIČNICA«

Dvovretenski mizni rezkalnik »LEDINEK«

Kopirni rezkalnik (karusel) »RAY«

Stroj za žaganje, vrtnanje, rezkanje »BALESTRINI«

3. Brušenje lesa:

Tračna brusilka »BRATSTVO«

Nihalna tračna brusilka »ARSENJE SPASIČ«

Širokotračna brusilka

Stroj za ostrenje skobelnih nožev »BRATSTVO«

4. Transport:

Stranski viličar

Baterijski viličar »INDOS«

5. Vzdrževanje:

Skobelni stroj »SCHEPING«

Dva vrtna stroja

f) urejen je razstavni prostor za finalne proizvode — salon.

g) zgrajena je žagalnica in decimirnica v Kozjem — hala površine 700 m², nabavljena nova oprema ter asfaltirano 6.300 m².

II. TOZD Zaga in furnirnica Šentjur pri Celju

a) za potrebe furnirske proizvodnje je zgrajena nova proizvodna hala površine 2.960 m² — nabavljen je vertikalni furnirski nož TZ 4600, luščilka, sušilnica furnirja, stroj za tretinjanje furnirskih hlodov, cirkular za vzdolžni razrez ter mehaniziran je transport furnirskih hlodov — fličež do nožev. Prav tako sta generalno obnovljena obstoječa furnirska noža.

b) zgrajena je nova mehanična dehlavnica.

c) v starih prostorih žagalnice je zgrajena decimirnica lesa, nabavljena oprema ter obnovljena nadstrešnica v površini 740 m².

d) za izboljšanje energetskih razmer, predvsem za potrebe novih sušilnic furnirja in rezanega lesa je zgrajen vročevodni kotel EMO — Omnicall kapacitete 3 MW (voda se ogreva na 220° C — 25 barov), zgrajena je nova transformatorska postaja, uveden sistem za kontrolo elektro konic EKR, ter zgrajena črpalka za nafto kapacitete 20 m³.

e) zgrajene so sušilnice rezanega lesa kapacitete štiri komore po 107 m³ (SOP Krško).

f) dosti sredstev je bilo porabljenih za urejanje odprtih skladišč — tako lodovine kakor rezanega lesa. Zgrajeni so lovilci maščob, žagovine ter črpalnica ob Voglajni za namakališče hlodovine. Površine preplečene z asfaltom znašajo 18.819 m².

g) za potrebe žagalnice je nabavljen čelilnik PCP Mežica, dva viličarja in dva kamiona TAM 170-T14 z nakladalno napravo.

III. Delovna skupnost skupnih služb

a) zaradi neprimernih pisarniških prostorov smo pristopili k rekonstrukciji obstoječe zgradbe.

b) pričeli smo z uvajanjem računalništva na področju finančnega knjigovodstva, saldakontov in materialnega knjigovodstva. Gre za mikroračunalnike, ki ne zahtevajo posebnih delovnih prostorov in so v maksimalni meri prilagojeni uporabnikom.

IV. Za rekreacijo in oddih članov kolektiva — družbeni standard je v Filip Jakovu kupljen in adaptiran počitniški dom z 48 ležišči, restavracijo, kuhinjo.

Prav tako so nabavljene in postavljene v camp ob Čateških topličah štiri prikolice.

Ob restavraciji v Šentjurju je zgrajeno asfaltirano večnamensko igrišče (tenis, rokomet, odbojka).

Vsi objekti so dobro obiskani in v veliki meri služijo svojemu namenu.

D. H.

Družbeno denarne pomoči otrokom

V letu 1985 je bil uveljavljen Samoupravni sporazum o uresničevanju socialnovarstvenih pravic, ki naj bi poenotil merila, kriterije in postopke pri dodeljevanju denarnih pomoči v SR Sloveniji. S tem sporazumom je podana večja možnost za pravičnejše dodeljevanje teh pomoči z ugotavljanjem stvarnih razmer, v katerih družina živi, zato se poleg podatkov, ki jih navede vlagatelj upošteva še mnenje DO in KS kjer občan živi.

Postopek uveljavljanja otroškega dodatka v letu 1986

Vsi upravičenci, ki so v letu 1985 prejeli otroški dodatek, so do 15. 2. 1986 oddali v svoji delovni organizaciji, KS ali Centru za socialno delo Šentjur obrazec SPN-2, vsi novi vlagatelji pa obrazec SPN-1, v katerih so navedeni dohodki iz leta 1985.

Na osnovi dohodkov iz leta 1985 je bil opravljen preračun upravičenosti do prejemanja te pomoči in tako je s 1. 5. 1986 prenehala pravica prejemanja tistim, ki so presegli cenzus in tistim, ki niso vložili obr. SPN-2, vsem ostalim upravičencem so se denarne pomoči valorizirale in sicer, s 1. 3. 1986 za 20 %, s 1. 5. 1986 za 27 % in s 1. 7. za 35 %.

S 1. 9. 1986 se je višina denarne pomoči na novo določila ob upoštevanju stvarnega dohodka na družinskega člana iz leta 1985. Tako izračunane denarne pomoči so se zaradi zaostajanja za rastjo osebnih dohodkov povečale za 35 %, s 1. 10. 1986 pa se bodo povečale še za 40 %.

Višine denarnih pomoči od 1. 9. 1986 so naslednje:

1. gotovinsko izplačilo največ 11.130 din, za invalidnega otroka pa 17.176 din,

2. v funkcionalni obliki je možno najvišje izplačilo 23.636 din, v kolikor je družina brez dohodkov, za invalidnega otroka pa do višine 27.483 din.

Cenzus za uveljavitev pravice do denarne pomoči

Pravico do uveljavljanja denarne pomoči otrokom imajo občani iz naslova delovnega razmerja ali pokojnine, če njihov dohodek na družinskega člana v letu 1985 ne presega 23.636 din, kmetje pa 12.642 din in drugi občani, ki zavoljo posebnih socialnih razmer živijo v težkih razmerah.

Število prejemnikov denarne pomoči otrokom pri skupnosti otroškega varstva Šentjur, je na dan 1. 9. 1986 naslednje:

— število družin: 635, od tega 122 kmečkih

— število otrok je 1321, od tega 223 kmečkih

— število družin iz drugih občin je 85 s 190 otroki

— število družin iz drugih republik je 50 z 115 otroki

Občani, ki denarne pomoči otrokom niso uveljavljali, lahko le to uveljavljajo vedno, kadar smatrajo, da njihovi dohodki ne presegajo dohodkovnega pogoja. Izpolniti morajo obrazec SPN-1 — vloga, v vseih podatki o družinskih članih in dohodkih in vlogo vložijo v svoji delovni organizaciji, krajevni skupnosti ali Centru za socialno delo Šentjur.

Center za socialno delo

Praznik KS Dramlje

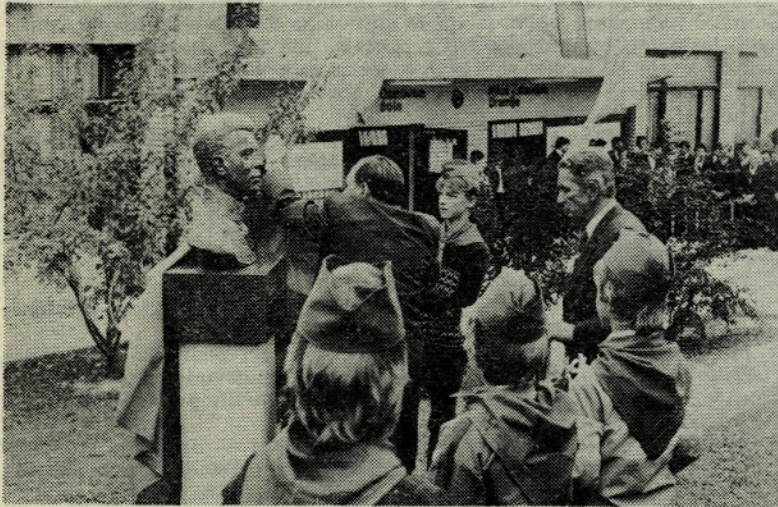
V KS Dramlje smo 5. oktobra praznovali krajani svoj praznik

Ob tej priliki je bil pred OŠ Miloš Zidanšek Dramlje odkrit spomenik narodnemu heroju Milošu Zidanšku. Spomenik je delo akademskega kiparja Stojana Batiča in se izredno lepo vključuje v okolje šole.

Odbor za izgradnjo in postavitve spomenika je imel pomembno

delu Miloša Zidanška zelo izčrpno in poglobljeno in nam orisal lik tega velikega revolucionarja, katerega ime nosi naša šola že osem let. Med gosti je bila tudi soproga tovariša Zidanška, njegova sestra in drugi sorodniki.

Ob slovesnosti so bila podeljena priznanja za delo v KS, ki sta jih prejela Ivan Lenič in Franc Štrajhar za zavzeto in požrtvo-

nalogo, da je speljal vso stvar od zamisli do realizacije. Predsedoval mu je Ludvik Mastnak, ki se je pri tem delu pino zavzel. Sredstva za spomenik so prispevali: Kulturna skupnost Šentjur, Krajevna skupnost Dramlje, razne delovne organizacije in posamezniki. Tovariš Ludvik Mastnak je bil tudi slavnostni govornik na proslavi, kjer so prisostvovali gostje in krajani KS. Govoril je o življenju in

valno delo v vaških skupnostih.

Drugi del proslave je bil namenjen kulturnemu sporedu, kjer so sodelovali recitatorji in oba pevka zbora.

Spomenik bodo črvali in oskrbovali šolarji in mladinci ter jim bo Zidanškov lik svetel zgled, kako se je treba boriti za svobodo in domovino — to jim je na srce položil predsednik ZZB Dramlje tovariš Arzenšek, ki je odkril spomenik.

Miloš Zidanšek-Vencelj (IZ ZBORNIKA MED BOČEM IN BOHORJEM)

Miloš Zidanšek se je rodil 12. septembra 1909 v kraju Straža na Gori, na vrhu strmega, z vinogradi pokritega hriba v neposredni bližini Dramelj kot tretji otrok med petimi v viničarski družini. Starša, ki sta bila vini-

čarja, sta le z največjo težavo rinila s svojo veliko družino skozi življenje. Usoda te družine je bila ta, da se je morala vsako drugo, tretje leto seliti od dotedanjega gospodarja k novemu, tako v otroških letih Miloša Zidanška s Straže na Gori v Gornjo Lisco na Miklavškem hribu pri Celju v viničarijo trgovca Vogga, od tod k sosedu kmetu Jancu in nato naprej h kmetu Blancu, leta 1921 v Podlog blizu Gotovelj h kmetu Cesarju (k Joštovim), nato k peku Janiču na Babno, dokler se ni leta 1930 vselila v lastno hišico v Medlogu 28. V teh letih je Miloš Zidanšek obiskoval najprej okoliško osnovno šolo v Celju, nato osnovno šolo v Gotovljah, a ko je bil star 16 let, se je šel učiti k peku Janiču, kjer je bil potem še eno leto za pomočnika. Po nekaj mesecih službe v Ribnici na Dolenjskem je delal v Zagrebu pri peku Ivanoviču v Vlaški ulici, od tod pa je prišel aprila 1930 v Maribor k peku Franju Korenu v Smetanovi ulici, kjer je ostal do januarja 1931, ko je odšel k vojakom v Hercegovni. V tistih mesecih, ko je prebival v Mariboru, se je živahno udeleževal v strokovni organizaciji pekov, pel je v pekovskem pevskem zboru in sodeloval tudi v tamburaškem orkestru.

Ko je odslužil vojaščino, se Miloš Zidanšek ni vrnil v Maribor, temveč je stopil v službo v Zagrebu pri peku Freccetu, ki je sicer bil Celjan, a po nekaj mesecih službovanja pri tem gospodarju je dobil službo skladiščnika v hotelu Palace v Zagrebu. Na tem mestu si je s svojo marljivostjo ter s svojim živahnim in neposrednim nastopom pridobil zaupanje lastnika do tolikšne mere, da ga je celo hotel poslati v hotelsko šolo, toda pred Zidanškom se je že odpirala druga življenjska pot; ko se je skupaj s prijateljem Nikolo Balenovićem prišel udeleževati najprej v pekovskem nogometnem klubu in kaj kmalu tudi v sindikatu živilskih delavcev, je prišel v stik z odbornikom zveze živilskih delavcev, Slavkom Margetičem, ki ga je usmeril v politično delo, a pek Valentin Spiranc, viden partijski organizator v Zagrebu, ga je uvedel v krog komunistov, tako da je bil že leta 1933 sprejet v partijo. Ko se je nato leto pozneje spoznal s pekom Josipom Krašem, ki se je v tistem času vrnil z nekaletne robije v Sremski Mitrovici, se je v okviru svojega partijskega delovanja posvetil organiziranju »protiletalskih akcijskih čet«, partijskih obrambnih enot (PAC), katerih naloga je bila varovanje večjih partijskih zborovanj. V letu 1935 se je s svojo takratno življenjsko družico Luizo Gjuren preselil v Zvonarničko 3, kjer je ona vodila pod svojim imenom mlekarino, ki pa je bila zelo pomembna partijska javka za zagrebške aktiviste; tu je bil 26. januarja 1936 aretiran, ko se je policija posrečil konec leta 1935 vdor v zagrebško partijsko organizacijo, in po velikih demonstracijah brezposelnih januarja 1936 v Zagrebu, ko je eden od članov PAC, da bi se izognil aretaciji, ustrelil zagrebškega redarja. Sledili so meseci preiskovalnega zapora v Zagrebu in v Ogulinu, nato pa sodna razprava pred sodiščem za zaščito države v Beogradu in obsodba 11. junija 1936 na dve leti robije in dve leti izgube častnih pravic.

Miloš Zidanšek se je znašel najprej za kaznilniškimi zidovi v Sremski Mitrovici, od tod je bil avgusta 1936 prepeljan v Maribor, a iz Maribora ponovno februarja 1937 v Sremsko Mitrovico. Kaznilniško življenje je bilo zanj čas bridkih preizkušenj ob gladovnih stavkah v Sremski Mitrovici in v Mariboru in ob neprestanih bojih s kaznilniškimi upravama za osnovne življenjske pravice obsojencev; bilo pa je to tudi obdobje, ko je v trdni povezanosti s tovariši, prekaljen v trpljenju in odpovedi dozorel v osebnost, ki je lahko potem na svobodi prevzela v partiji najodgovornejše naloge.

Ko je bil 26. januarja 1938 odpuščen z robije, se je vrnil v Zagreb, od koder pa ga je policija takoj izgnala; tako je odšel v Medlog pri Celju k svojim starršem v njihov skromni dom. Od tod je v naslednjih mesecih hodil v razne kraje po državi, vendar kot bivši politični kaznjeneec, komunist, ni mogel najti službe.

Njegov položaj se je spremenil šele, ko se je v aprilu 1938 udeležil I. konference KPS v Šmiglovi zidanici nad Grajsko vasjo v Savinjski dolini. Na tej konferenci je bilo dogovorjeno z Josipom Brozom Titom, s katerim se je Zidanšek srečal prvič v življenju, in s tedanjim sekretarjem mestnega komiteja KPS v Mariboru, Brankom Babičem, da odide v Maribor, kjer je bila možnost, da ga njegov nekdanji delodajalec, Franjo Koren, ki je zdaj upravljal veliko Scherbaumovo pekarino, sprejme v službo.

V maju 1938 se je Miloš Zidanšek zaposlil v Mariboru, hkrati pa se je tu začelo njegovo razvejeno politično delo. V obdobju do začetka okupacije se je partijska organizacija v Mariboru in ob vsej severni meji od Črne do Dolnje Lendave organizacijsko utrdila, mestni komite v Mariboru je prerastel v okrožnega in celo oblastnega. Miloš Zidanšek, ki je bil v Mariboru na čelu partijske organizacije, se je uveljavil tudi kot sindikalni organizator, kot tajnik Zveze živilskih delavcev in kot podpredsednik medstrokovnega odbora. To je bil čas močnega vpliva partije v Mariboru na vseh področjih, tako med delavstvom kot podeželskim prebivalstvom in med intelektualci, vse bolj čvrsta je bila povezava z akademsko mladino v Ljubljani in v Zagrebu in naglo se je utrjevala skojevska organizacija, ki je imela zlasti velik vpliv med delavsko mladino. Severovzhodna Slovenija je postajala vse močnejše oporišče Zveze delovnega ljudstva, v strokovnem gibanju pa se je poglobljala enotnost delavstva v skupnih nastopih razrednih sindikatov, Jugoslovanske strokovne zveze in Narodno strokovne zveze. V organiziranju stavk, protidraginjskih demonstracij, solidarnostnih demonstracij s CSR, ob zbiranju podpisov za ustanovitev Društva prijateljev Sovjetske zveze, ob narodnoobrambnih in protifašističnih akcijah je prihajala do izraza Zidanškova osebnost kot voditelja množic, ki je znal s prepričljivo besedo in pogumnim osebnim vzgledom ustvarjati politično atmosfero. Zlasti se je njegovo delo poglobilo in razširilo leta 1940, ko se je v Mariboru dopolnjevalo z delovanjem drugega velikega revolucionarja — Slavka Šlandra.

Leta 1939 in 1940 se je Miloš Zidanšek udeležil nekaterih pomembnih slovenskih in jugoslovanskih partijskih zborov, tako II. in III. konference KPS v Joštovem mlinu v Medlogu pri Celju in na Vinjah nad Dolskim, junija 1939 državnega partijskega posvetovanja v Tacnu pri Ljubljani in oktobra 1940 V. državne konference v Zagrebu. Na Vinjah je bil izvojen v CK KPS, na V. državni konferenci pa za kandidata CK KPJ.

Ves čas njegovega delovanja v Mariboru je bila Milošu Zidanšku za petami policija, ki se je trudila razkriti njegovo ilegalno delovanje; bil je ponovno zaslišan, v zaporu od junija do oktobra 1938, a v januarju 1941 je moral preiti v ilegalo, da se je umaknil konfinaciji v Medjurečju. Po napadu Nemčije na Jugoslavijo je bil v aprilu 1941 nekaj dni kot vojak v Zagrebu, a že 12. aprila 1941 se je blizu Trebnjega udeležil seje CK KPS, na kateri je bilo sklenjeno tako, po vsej Sloveniji začeti s pripravami za boj proti okupatorju.

Do decembra 1941 je bil Miloš Zidanšek najprej kot član in potem tudi kot sekretar Pokrajinskega komiteja KPS za severno Slovenijo organizator partizanstva v celotni severovzhodni Sloveniji, ki so jo zasedli Nemci in Madžari, istočasno pa je bil pri CK KPS pred 22. junijem 1941 član vojaške komisije, potem pa glavnega (vrhovnega) poveljstva slovenskih partizanskih čet. Od konca julija do novem-

bra 1941 se je udeležil nekaterih pomembnih partizanskih akcij, tako slovitoga boja Pohorske čete 17. septembra 1941 na Klopnem vrhu na Pohorju, ko je nemška vojska prvič bežala na slovenskem Štajerskem pred partizansko premočjo, napada na Šoštanj v noči od 7. na 8. oktober 1941, bitke na Creti, prvega frontalnega partizanskega boja z Nemci na Slovenskem, 26. oktobra 1941, in Brežiškega pohoda v začetku novembra 1941.

V decembru 1941 je glavno poveljstvo slovenskih partizanskih čet Miloša Zidanska odpoklicalo iz Slovenske Štajerske in ga napotilo na Notranjsko, kjer je v prvih dneh januarja 1942 prevzel poveljstvo nad Tretjim partizanskim bataljonom, ki se je tedaj zadrževal na Kožljeku in pozneje na Blokah, v neposredni bližini Verda. Samo dober mesec po svojem prihodu na Notranjsko pa je že 7. februarja 1942 padel na Hribarjevem v spopadu z italijansko patruljo. V nekaj tednih, kar se je mudil v bataljonu, je v veliki meri prispeval k njegovemu političnemu in vojaškemu izpopolnjevanju; tako je vodil partizanski napad na postajo Verd, v bataljonskem biltenu pa je objavil nekaj razprav, ki jih lahko vrednotimo kot izjemen prispevek k teoretičnemu obravnavanju organizacije partizanskega življenja.

Dne 14. februarja 1942 je Slovenski poročevalec objavil novico o Zidanski smrti, a 8. januarja 1944 si je partizanska brigada, ki se je formirala na ta dan na Pohorju, nadela njegovo ime. Dne 20. decembra 1951 je bil razglašen za narodnega heroja; pokopan je v grobnici narodnih herojev v Ljubljani. France Filipič

Poslednje jutro

V zahajajočem soncu so se svetile strehe hiš in redke zaplate snega, ki jih je vztrajno lizalo pomladno sonce, so se poslavljale in odstopale prostor prvemu pomladnemu cvetju. Tam, kjer se košati mir in kjer je razgled najlepši, sta se ustavila. Nežni spev dlani je prebudil zatajevana čustva, ki so preko prstov potovala do oči in prižgala luč upanja in vere.

Pred njima se je odprl svet. »Kmalu bo konec vojne. Najine želje se bodo uresničile. Mir, svoboda, nič več streljanja, trpljenja, skrivanja. Joj, kako se veselim,« je dahnila Cvetka. Dušan jo je pogledal s tako zvestobo in toplino v očeh, da je pogled vse povedal.

Oblečena v uniformo, s titovko na glavi, pištolo za pasom je bila videti resna in odločna. Zato so jo cenili in imeli radi vsi, s katerimi je delala in se srečevala. Milino njenega obraza so poznali vsi borci in tudi vaščani.

Svetli, dolgi lasje, spleteni v dve debeli kiti, so krasili njen mladi obraz. Kadar se je nasmehnila, sta se v licnihah prikazali dve zapeljivi jamici. Iz oči ji je odseval poseben lesk, lasten ljudem, ki so srečni in znajo osrečiti druge.

Zmračilo se je že, ko sta prispela v Hruševce. Dušan jo je čakal pri starem, razmajanem čebelnjaku, ko je Cvetka vstopila v hišo na hribčku.

Luna je tiho, boječe priplavala nad vas. Za hip je osvetlila čebelnjak in obraz Dušana, ki je stal na straži. Z brzostrelko v roki, naslonjen na leseno steno je bil videti zelo mlad. Njegov obraz je odseval čar tisočerih večernih zarij, ki bodo še prišle. Le kje so se podile takrat njegove misli? Morda je sanjal o bodočnosti, ki bo lepša, o skupnem življenju s Cvetko, ali o naloga, ki ga še čakajo. »Lahko noč in previdna bodi«, je slišal pritajeno govorjenje. »Vse sem uredila. Dobim sanitetni material in obleko«, je dejala Cvetka, ko se je približala čebelnjaku.

Po poljskih poteh sta kmalu prispela v gozd, od koder ju je pot vodila do Užmahove domačije — pod Resevno, ki je bila Cvetkin drugi dom. Nikoli se nista poslavljala na dolgo. Pa kaj bi se, saj sta bila v zadnjem času vsaki dan skupaj. Dušan je odšel proti vrhu Resevne in obljubil, da pride zjutraj po njo.

Tisti strahotni čas, ki ga pomnijo samo starejši ljudje, leto 1945, pa je kovalo drugačno usodo.

S poslednjimi močmi, kot ranjena zver, ki kolje in ubija, so Nemci pripravljali hajko. Obkolili so Resevno.

Tisto nedeljsko jutro je Dušan zelo zgodaj vstal. Ni mogel spati. Tako nekam čudno se je počutil. Takoj se je odpravil po Cvetko.

Tudi ona ga je že čakala. Rada je vstajala zgodaj, ker je bila takrat narava tako lepa, spokojna. Opazovala je prebujanje življenja okoli domačije. Bil je vse tako tiho, pretiho, da je nehote začela oprezati na vse strani in v prsih ji je postalo tesno. »Beži!«, ji je govoril notranji glas. Potem še glasneje »beži!« Slišala je strel, pognala se je po stezi k smrekam, tekla, tekla, kar so ji dopuščale moči. Ze se je prijel prve smreke, zopet strel in rezka bolečina.

Dušan je že tekal proti njej. Ko je videl, da je ranjena, jo je dvignil, nesel, strela pa so kar deževali.

Zadeli so jo še na njegovih rokah. Ves nemočen in s skrajnim naporom jo je skušal rešiti, skiniti, pred sovražnimi krogli. Cvetka ga je za hip pogledala, se s težavo nasmehnila in komaj slišno dahnila »za zmeraj, za zmeraj«.

V daljavi je zaslišala zvonove, videla je mamo, potem je tekla v beli obleki s tako lahkoto, kot bi jo nosil veter. Nasproti ji je prihajal Dušan, ves lep in njen. Vsi so jo čakali, vsi tovariši iz Resevne s šopki coetja in nasmehom.

Potem je še enkrat dahnila »za zmeraj«. Njena kita se je razpletla, lasje so padli čez Dušanovo roko kot pokošeno žito.

»Ne, ne odhajaj Cvetka!«, je s pridušenim glasom prosil Dušan, milina glasu in porojena solza bi še kamen omehčala.

Zopet strel. Dušan se je prijel za prsi. Topla, lepljiva tekočina mu je močila dlan, kapljala na Cvetkino roko. Njegova in njena kri sta se spojili, prepletli. Se enkrat se je zazrl v veličastne nebesne loke, v strop iz vej in tisočerih svetlobnih bleskov, potem pa mir, mir in svoboda.

Pokopali so ju na Resevni. Od tam sta odšla v vse plasti zemlje in vesolja. Sta breza in bor, zvezdna noč, trepetanje trav, sta Resevna in tudi mi, ki tod živimo.

I. K.

Kotiček za mlade

BIL SEM NA PIONIRSKI KONFERENCI

Bil je devetindvajseti september. Na ta dan praznujemo pionirji svoj praznik. Pionirska konferenca je bila v večnamenskem prostoru. Na konferenci so bili pionirji, delegati in učitelji.

Dnevni red konference je bil kar obsežen. Prebrali so poročila o delovanju odbora PO, dosežkih posameznih krožkov in plan dela za novo šolsko leto. Med poročili je bil tudi kratek kulturni program. Za tem smo izvolili novi odbor PO.

Zelim, da bi krožki delovali še naprej uspešno ter, da bi imeli enake pogoje za delo kot drugi pionirji v Sloveniji.

Bogdan Rahten, 3. b
OŠ Sentyur

NARAVOSLOVNI DAN

V teh lepih jesenskih dneh smo imeli četrtosolci že drugi naravoslovni dan, ki je bil namenjen gobam.

Ze na dvorišču pred šolo smo dobili natančna navodila, vsaka skupina pa nalogo, kaj bo v gozdu nabirala. Nato smo odšli v gozd. Čeprav vemo, da moramo po gozdu hoditi tiho, saj je gozd dom rastlin in živali, smo bili v začetku zopet preglasni.

Tokrat smo nabirali gobe vseh vrst, saj smo želeli spoznati vse. Seveda samo po en primerek in to zdrave in dovolj velike gobe. Previdno smo jih polagali v košare, ki smo jih prej obložili s praproto. Seveda ostalih gob nismo brcali, saj je vsaka goba v gozdu koristna. Nabrali smo še mah, gozdne sadeže, zanimive korenine in nekaj jesensko obarvanih vejic.

Ko smo vse to prinesli v šolo, je nastala zanimiva in poučna gobarska razstava.

Sedaj poznamo glavne vrste gob. Posebej smo si ogledali ze-

leno mušnico, zaradi katere pride do najhujših zastrupitev. Mi pa smo sklenili, da bomo nabirali samo tiste gobe, ki jih res dobro poznamo.

Lavra LAJH, 4. c
OŠ Sentyur

BILI SMO V GLASBENI ŠOLI

Obiskali smo glasbeno šolo. Ogledali smo si veliko instrumentov: trobento, harmoniko, klavir, klarinet, flavto, violino in kitaro. Otroci so nam zaigrali na vsa glasbila. Najbolj mi je všeč flavta.

Urška Fendre, 1. b
OŠ Sentyur

FELIKS

Siv, črn in len
se klata po ulici,
skoči čez cesto,
na škarpo, plot,
gleda požrešno,
mačce nesramno,
ne mara za sonce,
za dež, če rosi,
ne moti ga trobljaja,
ki glasno naznanja,
da nevarnost se bliža — grozi.

Gilavo obrne,
z ušesi zastrže,
zelene oči nevarno groze,
potem pa počasi
čez cesto jo mahne,
sila se njemu storiti ne sme.

To FELIKS je, SIAMEC —
maček in pol,
ne mara za miške in mucke in
nič,

spi na blazini,
beli kožuhovalni,
hrano izbira po svojem okusu,
pijača le redka njemu godi.
Tušira se pozno,
oblači po JUSU,
najraje lenari in v senci zaspi.

Ivanka Podgajski

ČEBELARSKI KROŽEK SE JE RAZŽIVEL V ŠENTJURJU

Nedvomno so čebelarski krožki na naših osnovnih šolah tudi nekoliko pripomogli k pomlajevanju članstva v naših čebelarskih družinah, kjer so z redkimi izjemami člani večinoma že sivih las in plešasti.

Na osnovni šoli Franja Mačgaja v Sentyurju pri Celju se z večjimi in manjšimi uspehi ponajša že vrsto let v glavnem od takrat, ko je bil izročen svojem namenu društveni čebelnjak. Delo je vedno bilo in bo v odvisnosti od zavzetosti mentorja, se pravi od vodje krožkov in od smisla šolskega vodstva do te dejavnosti.

Ker v zadnjih letih na tej šoli ni bilo pravega mentorja je čebelarski krožek domala zamrl. 21. februarja 1984. je bilo delo krožka z novim mentorjem, upokojenim profesorjem Otonom Pungartnikom ponovno oživljeno — imeli so občni zbor, izvolili so novi odbor, vodje skupin, napravili program dela in urnik dela. Na pobudo mentorja so ta-

krat tudi pričeli pisati kroniko v katero zapisujejo celotno dejavnost ki, jo tudi opremljajo s fotografijami. V kroniki je zapisano, da je šola nabavila 10 parov zaščitnih rokavic, 10 zaščitnih mrež s klobuki, nekaj strokovne literature in manjših čebelarskih pripomočkov. Kmetijski kombinat je prispeval stari milijonček, Lesna industrija Bohor nekaj lesa, čebelarji V. Gašperšič, J. Postrak, D. Erjavec, F. Seničar so darovali po 1 roj, V. Maver je daroval roj s 6 sati, S. Pesko družino s 6 sati in 4. sati za osnovo, A. Jerneje je dal družino z 9. sati, G. Knaflič 4 sate z osnovo, R. Ferlež je daroval 2 prašilčka s sati.

18. maja 1984. so si čebelnjak ogledali ravnatelj šole, F. Krampl, predsednik družine V. Maver ter častni predsednik R. Ferlež — takrat so se tudi skupno fotografirali. R. Ferlež je sredi junija demonstriral točenje medu ter pogostil krožkarje z medom, daroval pa jim je tudi kozarce

medu v spomin na uspešno točenje. R. Ferlež je tudi 4-krat predaval krožkarjem.

V enem šolskem letu je imel krožek navadno po 20 sestankov in to v zimskem času v šoli, ko je bilo toplo pa v čebelnjaku, ki so ga preuredili v pravo učilnico. Prof. Pungartnik je za krožek izdelal oglasno desko z reliefi čebel in satja v čebelnjaku pa masivno hrastovo mizo za vrez inicialk krožkarjev.

Število krožkarjev je ob pričetku šolskega leta okoli 20, po-

tem pa jih navadno nekaj odpade in jih ostane okoli 15. Seveda so si krožkarji že ogledali čebelarški muzej v Radovoljici, prisostvovali sejama čebelarške družine in se z dvema ekipama udeležili tekmovanja čebelarških krožkarjev v Mariboru. Dosedanje triletno mentorsko delo prof. Pungartnika je rodilo res lepe uspehe in se bo nedvomno odrazilo v delu družine in društva v Šentjuru.

Ernest Rečnik

Izjemni likovni dogodek

Skupna razstava likovnih del Goceta in Katje Kalajdziski — očeta in hčere, je nekaj posebnega. Posebnega zaradi tega, ker se je Goce, makedonski slikar, ki že dolga leta živi v Sloveniji, doslej v večini primerov predstavljal z ikonami, po katerih je tudi najbolj znan in likovno najbolj dovršen, zdaj pa nam predstavlja redko tehniko akvarela na platnu, ob njegovih delih pa prvič razstavlja Katja, ki sicer obiskuje četrti letnik šole za aranžerje v Mariboru. Omenjena kombinacija ni nič kaj nenavadnega, saj se je že doma nenehno srečevala s svetom likovnega ustvarjanja, ko je opazovala očeta pri delu, ob njem pa je seveda spoznavala tudi druge ustvarjalce in likovno umetnost na sploh v najširšem smislu. Zdaj, ko je tudi sama ustvarjalno vključena v študij neke specifične vrste vizualnih komunikacij, ji je roka samodejno, pogojena s notranjo težnjo in radovednostjo, segla po čopiču, da se spoprime s tempero na platnu. A najprej beseda o Gocetovih delih: tokrat nam predstavlja nenavadno in redko uporabljano tehniko akvarela na platnu, kar nam omogoča vpogled v svojstveno kombinacijo izrazne dimenzije, ki je akvarel na papirju ne more imeti. Pred nami so refleksirane slike, nekakšni zasanjani prizori iz narave, ki se odslikujejo tako sama v sebi, kot tudi v gledalčevem videnu. Nehote se ob njih spomnimo večne dileme oziroma teze, ki je imanentna likovni umetnosti: kaj je slikar naslikal: tisto kar vidi ali tisto, kar je videl. Za likovna dela, ki so danes pred nami, lahko trdimo oboje, saj vsebujejo vse tiste prvine, ki jim pravimo impresija, so pa v mejah razpoznavnega realizma. Toda ta realizem, ki seveda služi samo za osnovo, je poetičen, neprisiljen, že sam v sebi osvobojen spon in vnaprejšnjih opredelitev, ki ne bi dovoljevale svojstvene »littentiae poetice«. Zato so tudi ta dela za nas nova, za šentjursko publiko pa sploh, saj je Goce doslej v tem svojem kraju razstavljal dvakrat le ikone. V njegovih delih se vidi tista smelost, ki jo lahko pripisujemo ustvarjalcem, ki zelo dobro poznajo material, s katerimi se ukvarjajo. Goce Kalajdziski je na tem področju že izvedenec, saj se je v praksi svojega likovnega delovanja ukvarjal tudi z restavracijami in domala z vsemi tehnikami, ki jih poznamo. Po izraznem sporočilu se nam predstavlja kot natančen poznavalec likovne abecede, ki ji dodaja svojo noto, svoj rokopolis. Ta je v delih, ki so pred nami, pesniško lahek po obliki, po vsebini pa provokativen.

Katjine slike so, kot sem že omenil, prvenec. Njena likovna videnja so bila sicer že doslej razpoznavna do neke mere s plakatov in drugih likovnih kreacij, ki jih je oblikovala pri svojem študiju. Toda to je šolsko izpisovanje abecede, ki jo promicljiv ustvarjalec hitro dojame in tudi preseže. Katja Kalajdziski se je s tega vidika lotila drzne naloge: pred nami so njene abstrakcije, najtežje področje, ki zahteva osnovno znanje in sposobnost vzdrževanja določenega reda pri kompoziciji in barvnih kombinacijah. Abstrakcija je namreč v svojem bistvu zelo urejena tvorba, kjer je pravilo asimetrije v polni meri uveljavljeno, po drugi strani pa je ravno to pravilo nehote vpeto v imperativ splošne skladnosti novih oblik in novih proporcij, ki so za abstrakcijo tudi najbolj značilni.

Katja se je dela lotila odgovorno, brez pretirane ambicije biti takoj na začetku »velik slikar«. Soočena z realnostjo poznavanja materije in njene vsebine, s katero se sicer pri svojem delu ukvarja. Toda presenetljiva je njena filozofija kombiniranja barv in ploskovnih razmerij, izrazito namreč poudarjajo smisel za kontrastiranje in dopolnjevanje učinkov.

Logično se postavlja vprašanje hotenega ali nehotenega vpliva Gocetovega slikarstva na Katjino slikarstvo, toda odgovor je lahko preprosto umirjen: vliv je v osnovi, kajti prva spoznanja in neposredni stiki s svetom likovne umetnosti so zrastle na tej relaciji in ni ustvarjalca na svetu, ki ne bi imel svojih vzornikov ali ki ne bi bil vsaj v določenem obdobju sopotnik določene smeri, štila ali šole. Prve Katjine slike pa kažejo na jasno opredelitev iskanja lastne ustvarjalne identitete in to je tudi osnovni smisel današnje razstave, da na to opozori. V upanju, da bodo vse naslednje razstave izpolnjene z novimi idejami in novimi rešitvami, lahko zaželimo mladi slikarki pri njenem delu čimveč poguma in uspehov.

Drago Medved

Fotografija meseca

Zlata drameljska fanta

Zlata selekcija Nedeljskega v Dramljah

V okviru krajevnega praznika je bila velika športna prireditev 3. 10. 1986. Domače TVD Partizan je imelo v gosteh ekipo Zlate selekcije Nedeljskega dnevnika. Igrali so nogometno tekmo, katere ves izkupiček je bil namenjen za zvezo paraplegikov Slovenije. Tekmo si je ogledalo veliko število ljudi iz Dramelj in drugod. Zmagali so domači z

ru sta imela program Rifle in Maja, ki sta navdušila publiko — kot vedno. Tudi domačinkam so dali priložnost s streljanjem kazenskih strelcev. Zmagala je Lavbič Tatjana. Program je vodil in povezoval Rado Časl.

Po tekmi so se gostje zbrali v OŠ, kjer smo jim pripravili kulturni program in zakusko. Bili so zelo zadovoljni z organi-

rezultatom 6:5. Z Zlato selekcijo so bili v Dramljah: Mišo Cerar, Boris Strel, Janez Hočevnar-Rifle, Maja Boh, Tone Fornezzi-Tof, Brane Oblak, Vili Ameršek, Joško Trobec, Franek Klemenc, Nuša Tome in drugi. Tekmo je sodil Zvone Zanoškar. Igrali so 3-krat po 20 minut. Pred pričetkom in med odmori so se predstavile ljubljanske maržoretke, ki so bile s svojim nastopom prava paša za oči. V drugem odmo-

zaci jo prireditve in sprejemom in so se o delu našega Partizana zelo pohvalno izrazili. Razšli smo se z našo in njihovo željo, da bi se v Dramljah še kdaj srečali.

Prireditve so omogočili TTKS Šentjur, TVD Partizan Dramlje, KS Dramlje, številne delovne organizacije in posamezniki, za kar vsem iskrena hvala.

Lojzka BOŽNIK

Z vašim obiskom v cvetličarni MAJDA, ul. Dušana Kvedra 23, nam boste dali priložnost, da pokažemo svoje kvalitetno delo in dobro ponudbo.

Nudimo vam raznovrstne sveče, cvetje in aranžmaje. Obiščite nas in se prepričajte!

Glasilo UTRIP izdaja Občinska konferenca SZDL Šentjur pri Celju v nakladi 4.000 izvodov.

Uredniški odbor: glavni urednik Ferdo ŽAGAR, odgovorni urednik Goce KALAJDŽISKI, Drago MACKOŠEK, Jože MASTNAK, Miran KOREN, Anita KOLEŠA, Mirko CANDER, Dušan VODEB, Darinka ŽEKAR.

Naslov uredništva: Titov trg 5, tel.: 741-286, 741-002, ž. rač. 50770-678-45153 OK SZDL Šentjur pri Celju.

Tisk: Aero Celje TOZD Grafika

Oproščeno tem. davka od prometa proizvodov št. 745-15/9-1978.

Fotografij in rokopisov ne vračamo.